

Arrest

nr. 279 746 van 4 november 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantoren van advocaat Méthode NDIKUMASABO
Gulden-Vlieslaan 77
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2022 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van 18 juli 2022.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. REIGNS NTEKEDI, die *loco* advocaat M. NDIKUMASABO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Mr. E. WILLEMS, die *loco* advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De Raad werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* op en stelt vast dat huidig beroep manifest onontvankelijk is.

Artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, waarnaar overigens in de akte van kennisgeving uitdrukkelijk wordt verwezen, bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Uit het administratief dossier blijkt dat ten aanzien van de verzoekende partij op 18 juli 2022 een beslissing tot terugdrijving werd getroffen. Overeenkomstig artikel 39/82, §4, tweede lid, juncto artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet beschikte de verzoekende partij over een beroepstermijn van tien dagen om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

Het is niet betwist dat de bestreden beslissing op 18 juli 2022 aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg tot en met donderdag 28 juli 2022 om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden.

Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd evenwel slechts op 29 oktober 2022 aan de Raad overgemaakt. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

Voorts merkt de Raad op dat de verzoekende partij geen enkele beroepsmogelijkheid heeft aangewend tegen de bestreden beslissing. De termijn om een gewone vordering tot schorsing en een annulatieberoep in te dienen is reeds verstreken sedert woensdag 17 augustus 2022, zodat de Raad niet anders kan dan vast te stellen dat deze beslissing inmiddels definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

De beroepstermijnen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet zijn van openbare orde en moeten strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis.

De Raad stelt in deze zaak vast dat de wijze waarop de advocaat van de verzoekende partij procedeert enkel wijst op een vertragingsmanoeuvre om de geplande repatriëring alsnog te verhinderen.

De Raad wijst op het bepaalde in artikel 39/73-1 van de vreemdelingenwet:

“Wanneer er aanwijzingen zijn dat het ingestelde beroep kennelijk onrechtmatig is dan brengt de Raad deze vaststelling, bij de behandeling van dit beroep, ambtshalve in de debatten. Zij stelt de ter terechtzitting aanwezige partijen in staat om hun bemerkingen hieromtrent te laten gelden en kan hiertoe, zo nodig, de zitting schorsen. De Raad kan, zo nodig, ook uitspraak doen over het ingestelde beroep en in haar arrest een nieuwe zittingsdatum bepalen met het oog op verdere debatten inzake het kennelijk onrechtmatig karakter van het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag, wordt de aandacht gevestigd op een mogelijk onderzoek naar het rechtmatig karakter van het beroep door melding van onderhavig artikel.

De Raad kan een geldboete opleggen telkens zij oordeelt dat een beroep kennelijk onrechtmatig werd ingesteld.

Het arrest dat de geldboete uitspreekt, geldt in elk geval als op tegenspraak gewezen.

Het bedrag van de geldboete, met een minimum van 125 euro en een maximum van 2.500 euro, wordt bepaald door de Raad.

Elk jaar op 1 januari, worden de in het vijfde lid bepaalde bedragen van rechtswege aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen volgens de volgende formule : het basisbedrag, vermenigvuldigd met de nieuwe index en gedeeld door de oorspronkelijke index. De nieuwe index is de index van de consumptieprijzen van de maand december van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de bedragen overeenkomstig het vijfde lid worden aangepast. De oorspronkelijke index is de index van november 2017. Het bekomen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro indien het deel in decimalen groter of gelijk is aan vijftig cent. De afronding gebeurt naar de lagere euro indien het deel in decimalen kleiner is dan vijftig cent.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels inzake de inning van de geldboete.

Het arrest waarin het kennelijk onrechtmatig karakter van het beroep wordt vastgesteld en een eventuele geldboete wordt opgelegd, wordt, in het geval de verzoekende partij werd bijgestaan door een advocaat, ook ter kennis gebracht van de bevoegde stafhouder en de voorzitter van het bureau voor juridische bijstand."

Het kennelijk onrechtmatig beroep is het beroep dat er kennelijk toe strekt om de tenuitvoerlegging van een duidelijk rechtmatige bestuurlijke beslissing te vertragen, of dat kennelijk niet is ingesteld met de bedoeling een uitspraak ten gronde over de aanspraak te verkrijgen. Een dergelijk misbruik kan afgeleid worden uit het bestaan in hoofde van de verzoekende partij van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk, of uit een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie (RvS 15 september 2010, nr. 207.381).

Zoals uit de bespreking hoger blijkt wijst de wijze waarop de advocaat van de verzoekende partij heeft geprocedeerd op misbruik omwille van het dilatoir oogmerk.

Zoals blijkt uit de gegevens van het administratief dossier was de repatriëring van de verzoekende partij voorzien op zondag 30 oktober 2022. Op zaterdag 29 oktober om 17u45 ontvangt de Raad onderhavig verzoekschrift. Gelet op de vaststellingen dat de verzoekende partij net voor haar repatriëring alsnog een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid indient tegen een beslissing die reeds definitief in het rechtsverkeer aanwezig is, terwijl zij geen enkele verschoningsgrond opgeeft voor het feit dat zij geen gebruik heeft gemaakt van haar beroepsmogelijkheden, kan onderhavig beroep wijzen op een kennelijk onrechtmatig beroep. Hierop gewezen ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij dat er een onderscheid bestaat tussen een beslissing tot terughrijving en een bevel om het grondgebied te verlaten; dat er in casu geen bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen zodat hij verplicht was om de terughrijvingsmaatregel aan te vechten.

De Raad kan het standpunt van de verzoekende partij niet volgen. Een beslissing tot terughrijving is wel degelijk een verwijderingsmaatregel. De Raad ziet niet in waarom de verwerende partij nadat zij reeds een terughrijvingsmaatregel heeft genomen, welke duidelijk een verwijderingsmaatregel is nog een tweede verwijderingsmaatregel zou moeten nemen onder de vorm van een bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien gaat de verzoekende partij er geheel aan voorbij dat zij vastgehouden wordt in transitcentrum, zodat het duidelijk is dat zij nooit werd toegelaten tot het Belgisch grondgebied. Het is dan ook logisch dat de verwerende partij een beslissing tot terughrijving nam en geen bevel om het grondgebied te verlaten. Het betoog van de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting doet afbreuk aan de vaststelling dat het beroep manifest laattijdig werd ingediend en dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid enkel werd aangewend om de nakende repatriëring uit te stellen, hetgeen duidelijk wijst op rechtsmisbruik.

In casu past het de partijen de gelegenheid te geven hun standpunt aangaande het kennelijk onrechtmatig beroep te kennen te geven ter terechtzitting op dinsdag 15 november 2022 om 13 uur.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr.. M.-C. VERTOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M.-C. VERTOMMEN

J. CAMU